

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De misericordia. Pars IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

thesauris præualens. Ecclesi. 29. Pone thesaurum tuum in præceptis Altissimi, & proderit tibi magis quam aurum. Alios thesauros relinquit homo cum moritur. Sed hunc thesaurum secum defert. Non est cessandum à bonis operibus pro amico aliquo. Bona enim opera faciunt homini societatem in morte, cum amici nolunt hoc facere. Apoc. 14. Opera enim illorum sequuntur illos. Bona opera hominem ornant & honorant in illa magna curia quæ erit cum fiet vniuersale iudicium. In Psal. Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato &c. Itè bona opera in futura vita hominem pascunt. Prouer. vlti. Dare illi de fructu manuum suarum. De iustitia require in tractatu de virtutibus cardinalibus, vbi habes specialem tractatum de ipsa. ¶ Apratur autè esuries iustitiæ dono fortitudinis. Vnde interli. Esuries iustitiæ spiritu fortitudinis fulcitur, ne in via lassescat. Item gl. Hæc virtus sine spiritu fortitudinis nõ impletur: quia per eum esuriendo ad satietatem quædoque venimus. Aliqui verò ideo esuriam iustitiæ dono fortitudinis adaptant: quoniam de refectione & exercitio operum est robur virtutum. Posset tamen dici quoniam de fortitudine est ista esuries: sicut de fortitudine vis appetitiuæ corporalis est esuries corporalis, & de debilitatione fastidium. Et sicut de fortitudine bellica est esuries certaminum: sic de bono fortitudinis esuries iustitiæ in præsentia, quæ certamen habet. Job 7. Militia est vita hominis super terram.

De misericordia. PARS IX.

Sequitur de Misericordia. De qua cõgruè post prædicta tangendum est: quia post prohibitionem cordis per pauperatam spiritus à bono quod infra nos est: & per mäsuetudinem à malo, & post ablutionem cordis per lauacrum lacrymarum, necessaria est directio cordis ad verum bonum, ad quam pertinet esuries iustitiæ, & deinde ad malum, quod fit per misericordiam, quæ malis proximi compatimur. Misericordes verò ideo beati sunt, quia literas patentes habent euangelij quod ipsi misericordiam cõsequuntur. Misericordes alienam miseriam in præsentia per cõpansionem sibi assumunt: & ideo in futuro iure vicissitudinis Christus eos à miseria liberabit. ¶ De Misericordia, require in tractatu Cardinalium virtutum. vbi habetur specialis tractatus de ipsa. Ea verò quæ ponuntur ibi ad ipsius cõmendationem, valere possunt ad ostendendum misericordiam beatitudinem. Adaptatur autè misericordia dono consilij. Vnde glossa, Misericordia eget spiritu cõsilij, sine quo nemo circumspecte miseretur. Initium est sui misereri; finis est pro alio mori. Ordo enim est miserendi, vt vnusq

vnusquisq; incipiat à se. Finē Christus insinuat, pro peccatoribus mortuus est ex misericordia. Misericordiā specialiter cōsultit. Veritas iuueni requirenti quid boni faceret, vt vitam æternam haberet: Si vis, inquit, perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus. Matt. 19. ¶ Et notandum quòd verè misericors est, qui est misericors de suo. Bern. in sermone: Sunt alij misericordes de his quæ ad ipsos non pertinent, qui scandalizantur quòd nō datur hominibus abundāter: sic tamen vt nihil penitus eos grauet: qui si misericordes essent, de suo facere deberent misericordiam. Si non possent de substantia terrena, de voluntate bona darent. His qui contra eos peccare fortè viderentur, indulgentiam darent. Dulce signum, verbum bonum, quod est super datum optimum, vt eorum mentes ad pœnitentiam prouocaret. Deniq; & his omnibus quos in peccato esse cognoscerent, cōpassionem impēderent & orationem: alioquin misericordia eorum nulla est, & misericordiam cōsequuntur nullam.

De munditia cordis, & eius descriptione: de his quæ eam efficiunt vel custodiunt: quare etiam misericordes sint beati: vbi tangitur de his quæ faciunt ad commendationem munditiæ, de partibus eius, ac cui dono adaptetur.

P A R S X.

Sequitur de munditia cordis, de qua hoc modo dicitur. Primo ponentur eius descriptiones. Secundo, tangetur de his quæ munditiā efficiunt vel custodiunt. Tertio ostendetur quare mundi corde sint beati: vbi tangetur de his quæ pertinent ad commendationem munditiæ. Quarto, tangetur de partibus munditiæ. Quinto, ostendetur quòd donum huic beatitudini adaptetur. ¶ Circa primum notandum quòd mūditiā sic describitur: Munditia est vtriusque hominis integritas, diuini amoris intuitu obseruata. Potest etiam sic describi: Munditia est puritas animi, omnem abhorrens immunditiam. Bern. in epistolis dicit, quòd puritas cordis consistit in quaerenda gloria Dei & utilitate proximi. Et loquitur de puritate cordis respectu operum. Super illo verbo Matth. 5. Beati mundo corde. dicit interl. quos non arguit conscientia peccatorum.

¶ *De his quæ efficiunt munditiā.*

Circa secundum notandum, quòd octo sunt quæ videntur valere ad munditiā efficiendam vel custodiendam. ¶ Primum est, aqua sapientiæ salutaris. Multum valet ad munditiā quòd homo libenter audiat verbum Dei, vel quòd libenter studeat in scriptura sacra. Io. 14. Vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. Eiusdem 18. Sanctifica eos in veritate: sermo tuus

tuus